

ny Post paa § 26 til Fornyelse af Sørens Feltshyts, første Bidrag 1 Mill. Kr. Selve Forslaget er det ærede Thing bekendt. Jeg tør sige paa Flertallets Vegne, at man ikke havde ventet paa denne Maade at se dette Forslag fremkomme fra den ærede Krigsminister. Den ærede Krigsminister er ved Behandlingen af sit Budget isørigt optraadt paa en meget loyal Maade lige overfor Finantsudvalget, og det forekommer mig, at den meget ærede Minister har ogsaa i det andet Thing, saavidt jeg har kunnet skjønne af Forhandlingerne — saa meget have vi nemlig faaet af Forhandlingerne i Landstinget om denne Sag — følt Trang til der at udtale sin Paaskjønne af Folkethingets Holdning lige overfor hans Budget. Flertallet i Udvalget havde derfor ventet, at den meget ærede Krigsminister ikke i dette Tilfælde vilde have opfordret Landstinget til at staa sig bi lige overfor Folkethinget, efter at dette saa nylig ved en Beslutning havde negtet for Liden at gaa ind paa den Førding, han har stillet. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa eller kritisere dette nærmere; men jeg skal udtale, at Flertallet har ikke kunnet opfatte dette Spørgsmaal anderledes, end som det forelaa ved 3die Behandling her i Thinget. Vel er der i den aller sidste Tid tilskillet Finantsudvalget enkelte Bilag vedrørende Sagen, men en Gjennemgaaen af disse Bilag, forsaavidt der har været Tid dertil, har ikke bestyret Flertallet i den Opfattelse, at Spørgsmaalet endnu kunde siges endog med Hensyn til selve Realiteten at være modent til Afgjørelse. Flertallet har ikke vundet den Overbevisning, at der endnu ikke var adskillige ikke uvesentlige Ting at undersøge ogsaa fra Krigsbestyrelsens Side, inden det kommer til en aldeles afgjørende Overbevisning om, at det vigtige Skridt, det her foreslaar Thinget, nemlig at vedtage en fuldstændig Fornyelse af hele Feltshyset bør gjøres, og derhos ligger det Samme for, som laa for ved 3die Behandling, at vi ved Siden af denne Tvivl eller bortset fra denne Tvivl maa formene, at vi fra vor Side maatte have lige overfor en Bevilling af en saa stor Betydning fornøden Tid til at danne os en Overbevisning om Rigtigheden og Nødvendigheden af Sagens Gjennemførelse, og at det vil fremdeles ogsaa nu være en for sitv Førding at stille baade til Finantsudvalget og til Folkethinget, at det her skulde være i Stand til og være instrueret nok til at følge den meget ærede Krigsminister. Flertallet har derfor af disse Grunde, der falde sammen med de af mig ved 3die Behandling ansførte, maattet anbefale Thinget at blive ved Afgjørelsen, hvad dette Punkt angaar, saaledes som den blev trussen ved 3die Behandling. Jeg skal blot sige, at Flertallet er ikke i nogen væsentlig Tvivl om, at det vil være rigtigt at gennemføre en Førandring i det Bestaaende i den nærmeste Fremtid, men vel om, hvorvidt denne

Førandring kan udføres, just som den her er foreslaaet; det er det, man ikke veed, og man kan ønske, at dette med Hensyn til adskillige Spørgsmaal bliver Gjenstand for yderligere Overveielse af selve Krigsbestyrelsen. Naar det er slet, og naar derfor Rigsdagen faar Tid til at overveie hele Spørgsmaalet, da er der Formodning ogsaa hos Flertallet for, at man kan komme til en Bevilling i dette Diemed. — Med Hensyn til det andet Punkt vedkommende Dyrtdstillaget til Skolelærerne, da maa Flertallet tilraade at komme til at indtage samme afventende Stilling til dette Spørgsmaal, som det troede at maatte indtage, da Betænkningen blev afgiven til anden Behandling. Man havde oprindeligt ønsket at kunne komme disse Bestillingsmænd til Hjælp, selv om det skulde ske paa en Maade, der ikke kunde kaldes meget principrigtig, og mod hvilken der ganske vist kunde reises Indvendinger, men man undlod at fremkomme med positive Forslag af Hensyn til Ministerens Indsigelse mod det Forslag, man havde tænkt at stille. Da Beredvilligheden viste sig senere for at faae noget Positivt, fremsatte man med Tilbageholdelsen af flere af sine Lanter til 3die Behandling et Forslag, der fandt Thingets Billigelse. Dette Forslag er nu, som de Herrer ville se, førandret i det andet Thing. Jeg ser af et omdelt Blad, at den høitærede Kirke- og Undervisningsminister havde stillet et andet Forslag; hvorledes det er gaaet til, at ikke Ministerens Forslag, men derimod et af Landstingets Medlemmer stillet Forslag er kommet ind i Finantslovsforslaget, kjender jeg ikke. Jeg maa imidlertid, efter den Fremgangsmaade, som det forekommer mig, at det høie Landsting i Almindelighed viser lige overfor Ministrene, naar de have Ønsker at fremsætte om Førandringer i Finantsloven, antage, at det ikke har været Landstingets Hensigt at gaa imod Ministeren, men at Ministeren har maattet finde, at det Forslag, der er kommen ind i Finantslovsforslaget, næiere stemmer med hans Betragtning end hans eget, og at det altsaa kan antages at have været Ministerens Ønsker, der findes udtrykt i dette Forslag. Ganske vist er der i dette i Sammenligning med det Forslag, som var stillet af Finantsudvalgets Mindretal, og som blev forkastet af Folkethinget ved 3die Behandling, nogen Førandring, men disse Førandringer forekomme dog ikke Flertallet at føre Forslaget nærmere til Flertallets Lanke eller til Folkethingets Forslag end det tidligere her i Salen behandlede Forslag. Ganske vist ere Kommunerne ikke medoptagne, de fattige og bebyrdede Kommuner findes der ikke, men da Tilskuddene til Skolefondene skulle fordeles efter Indstilling af Skoleraadene, kunde man antage, at det dog blev de fattige og bebyrdede Kommuner, som fik Tilæget, efter at den høitærede Kirkeminister var kommen saa vidt i de bekendte Undersøgelser om Kommunernes økonomiske Førfatning, at han